

[Poulsgaard]

10 pct.s reduktion. Det er en kovending, der er til at tage og føle på.

Jeg synes, SF skal holde op med at snakke om: vi vil det, og vi vil det, og vi vil det, og pengene skal komme fra kongehuset og forsvaret. Nu har man kun kongehuset tilbage at tage penge fra, og det er begrænset, hvad man kan tage dér.

Den radikale ordfører var inde på, at USA, at Vesttyskland, at England ikke gav så meget procentvis til ulandsarbejdet, som kongeriget Danmark gav. Nej, men der er bare det at sige til det, at disse lande ikke har det underskud, Danmark har. De er ikke verdens mest forgældede land. Hvornår holder man op med at dele ud af midler, man ikke har, men skal ud at låne? Jeg synes, de Radikale skulle tage de lande som eksempler til efterfølgelse frem for at stille dem op som skræmmebillede.

Ellers skal jeg på Fremskridtspartiets vegne meddele, at vi altid har vedstået vore NATO-forpligtelser. Vi ved ikke, hvilke beløb der skal på. Tiderne ændrer sig, og det er klart, at der godt kan ske en modernisering. Der er andre ting, der kan ske i forsvaret. Men vi vil i hvert fald ikke fra Fremskridtspartiets side være med til at svække troværdigheden til dansk forsvar. Så i dette tilfælde kan regeringen regne med en god makker.

(Kort bemærkning).

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg vil gerne til hr. Poulsgaards oplysning sige, at hvis han ser på SFs finanslovsberegninger, vil han konstatere, at forsvarsudgifterne ikke er med i det sammenhængende budget, vi har fremlagt.

Og til hr. Poulsgaards beroligelse kan jeg sige, at jordbærsæsonen i Danmark som bekendt ikke er i marts. De unge mennesker er hjemme igen, når jordbærsæsonen starter.

Albrechtsen (VS):

Da Viggo Hørup fra Folketingets talerstol sagde de berømte ord: »Hvad skal det nytte?« – stillede han det spørgsmål, som i hvert fald siden 1864 har været det helt afgørende i dansk forsvarspolitik: kan Danmark forsvares imod en beslutsom stormagt? Det var spørgsmålet, og dengang som nu er svaret: nej.

Det betyder, at selv hvis man gik ind for militære løsninger, hvad jeg absolut ikke gør, ville det være håbløst at forestille sig, at Danmarks sikkerhed på nogen som helst måde kunne baseres på et militært forsvar.

Nu kan forligspartierne, NATO-partierne, så hævde, at godt nok kan et dansk forsvar ikke udrette meget, men de amerikanske forstærkninger vil være afgørende. Det vil muliggøre et egentligt forsvar, siger man. Hertil siger vi: hvis vi først er nået så langt, så er vi ganske enkelt på vej ud i selvmordet, og vi siger nej til selvmordet som forsvarsmiddel. Hvis forstærkningerne først kommer, så er de atombevæbnede, og så vil også atomvåbnene i Slesvig og Holsten, som allerede ligger der, bliver taget frem fra depoterne.

Vi vil ikke forsvares med atomvåben. Det er vanvid at ville forsvare dansk territorium med atomvåben. Men det er rent faktisk, hvad der planlægges. Kun galninge kan få den tanke at affyre atomvåben. Alligevel er det, hvad der forberedes.

Desværre ændrer Socialdemokratiets forsvarsudspil om et såkaldt defensivt eller ikketruende forsvar intet ved den side af sagen. Det er meningsløst at tale om et defensivt forsvar, der bygger på atomvåben. Det vil VS i hvert fald ikke.

NATO-tilhængerne har gennem årene opbygget den myte, at NATO-medlemskabet øger dansk sikkerhed, og at dansk nedrustning og alliancefrihed ville være et frygtelig risikabelt projekt. Det er en myte uden grundlag. I såkaldt fredstid er der naturligvis ingen stormagt, der ville forsøge at ændre den magtfordeling, som blev fastlagt ved Jaltaaftalerne under 2. verdenskrig. Sovjet ville f.eks. aldrig sætte sin egen sikkerhed på spil ved at foretage et isoleret angreb på Danmark, heller ikke selv om Danmark bliver neutralt og atomvåbenfri. Jeg tror heller ikke, at der er nogen her, der vil påstå, at Sovjetunionen skulle have sådanne planer.

Men hvad så i en skærpet international situation, kunne man spørge, en større krise, der breder sig til Europa? Ville NATO-medlemskabet i den situation give større sikkerhed til Danmark? Nej. I den situation vil Danmark være bundet til NATOs krigsoptrappingsplaner. Hvordan det vil foregå, kender vi fra NATOs atomkrigsøvelser. Det kender vi f.eks. fra den netop afsluttede Wintex/Cimex 1987. Vi kender NATOs offensive